

Kanne 2.4.2013 — Jannatian v. neuvosto

(Asia T-187/13)

(2013/C 171/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (edustajat: asianajat E. Rosenfeld ja S. Monnerville)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajaa koskevilta osin seuraavat toimet: i) Irania koskevista rajoittavista toimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 2007/140/YUTP muuttamisesta 23.6.2008 hyväksytty neuvoston yhteinen kanta 2008/479/YUTP (1) ii) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2008 tehty neuvoston päätös 2008/475/EY (2) iii) Irania koskevista rajoittavista toimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 2007/140/YUTP muuttamisesta 7.8.2008 hyväksytty yhteinen kanta 2008/652/YUTP (3) iv) Irania koskevista rajoittavista toimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 2007/140/YUTP täytäntöönpanosta 17.11.2009 tehty neuvoston päätös 2009/840/YUTP (4) v) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (5) vi) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta tehdyn päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston päätös 2010/644/YUTP (6) vii) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2008/475/EY kumoamisesta 17.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2009 (7) viii) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (8) ja ix) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (9)

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu neuvoston toimivallan puuttumiseen
  - Kantaja toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan mukaisesti rajoittavia toi-

menpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan komission ja korkean edustajan yhteisestä aloitteesta. Neuvosto toimi yksin antaessaan kanteen kohteena olevat päätökset ja asetukset. Niiden tekemiseen tarvittava toimivalta on näin ollen puuttunut.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

— Kantaja toteaa, että ilmoitettu syy sille, että Jannatian on sisällytetty liitteeseen II, on liian epätasällinen täyttäkseen perusteluvollisuutta koskevassa oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset. Perusteluvollisuuden täyttämiseksi neuvoston olisi pitänyt näyttää toteen sellaiset konkreettiset ja nimenomaiset seikat, joilla olisi voitu osoittaa, että kantaja tosiasiallisesti tuki Iranin hallitusta tai Iranin sellaista ydinvoimaan liittyvää toimintaa, johon liittyy joukkotuhohoaseiden leviämisen vaara.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kantajan perusoikeuksien loukkaamiseen.

— Kantaja väittää tältä osin seuraavaa: koska kanteen kohteena olevissa päätöksissä ja asetuksissa ei esitetä perusteluja, niillä loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia; toiseksi kanteen kohteena olevien päätösten ja asetusten lainvastaisuus häiritsee tätä oikeudenkäyntiä, koska yhtäältä se estää kantajaa puolustautumasta ja toisaalta unionin tuomioistuinten kykyä tutkia kyseisten päätösten ja asetusten laillisuus heikennetään. Tästä seuraa, että kantajan oikeuksia tehokkaaseen oikeussuojaan loukataan. Lopuksi, koska kantajalta on evätty puolustautumisoikeudet ja koska unionin tuomioistuinten kykyä tutkia kyseisten varojen jäädyttämistä koskeviin toimenpiteisiin – jotka jo luonteeltaan ovat ”erityisen rajoittavia” – liittyvien päätösten ja asetusten laillisuus, kantajan omaisuuden suoja on rajoitettu perusteettomasti.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantajaa vastaan ole olemassa näyttöä

— Kantaja väittää, ettei neuvosto ole esittänyt sellaisia todisteita ja tietoja, joihin se tukeutui antaessaan kanteen kohteena olevat päätökset ja asetukset.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheellisuuteen

— Kantaja väittää, että toisin kuin kanteen kohteena olevissa päätöksissä ja asetuksissa esitetään, kantaja ei enää ollut atomienergiajärjestön varajohtaja niinä ajankohtina, kun hänen nimensä sisällytettiin luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan. Neuvosto teki näin ollen tosiseikkoja koskevan virheen, kun se sisällytti kantajan luetteloon yksinomaan sillä perusteella, että hän kanteen kohteena olevien eri päätösten ja asetusten antamisajankohtana olisi ollut atomienergiajärjestön varajohtaja.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen

- Kantaja väittää, ettei 20 artiklan b alakohtaa ole sellaisenaan tarkoitettu sovellettavaksi henkilöihin, jotka ovat johtavassa asemassa liitteessä VIII luetellussa yhteisössä. Mainitussa 20 artiklan b alakohdassa säädetään sellaisten henkilöiden sisällyttämisestä luetteloon, ”jotka **osallistuvat Iranin ydinalan toimintaan, johon liittyy joukkotuhouksien leviämisen vaara, tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle**”. Neuvosto teki oikeudellisen virheen sisällyttämällä kantajan liitteeseen II esittämättä kuitenkaan mitään todisteita siitä, että kantaja tosiasiallisesti aktiivisesti tuki Iranin ydinasejärjestelmien kehittämistä ajankohtana, jona hänet sisällytettiin kyseiseen liitteeseen.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu tosiseikkojen koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen

- Kantaja toteaa, ettei nyt käsiteltävässä asiassa ole olemassa mitään objektiivista yleiseen etuun liittyvää syytä, minkä takia niin tiukkoja toimenpiteitä olisi kohdistettava henkilöihin, jotka ovat, vaikka vain lyhyenkin ajan, olleet johtavassa asemassa Iranin atomienergiajärjestössä. Vaikka katsottaisiinkin, että kyseiset toimenpiteet voidaan perustella yleistä etua koskevalla objektiivisella syyllä, niitä voitaisiin silti arvostella sillä perusteella, etteivät ne täytä oikeasuhteisuutta koskevaa edellytystä, joka liittyy käytettyjen toimenpiteiden ja niillä tavoitellun päämäärään väliseen suhteeseen.

- (¹) EUVL L 163, s. 43.
 (²) EUVL L 163, s. 29.
 (³) EUVL L 213, s. 58.
 (⁴) EUVL L 303, s. 64.
 (⁵) EUVL L 195, s. 39.
 (⁶) EUVL L 281, s. 81.
 (⁷) EUVL L 303, s. 31.
 (⁸) EUVL L 281, s. 1.
 (⁹) EUVL L 88, s. 1.

Kanne 2.4.2013 — Transworld Oil Computer Centrum ym. v. Eurojust

(Asia T-192/13)

(2013/C 171/57)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Alankomaat), Transworld Payment Solutions Ltd (Bermuda), Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Intia), Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Texas, Yhdysvallat), Bermuda First Curaçao Ltd (Bermuda) ja Johannes Christiaan Marinus Augustinus Maria Deuss (Bermuda) (edustaja: asianajaja T. Barkhuysen)

Vastaja: Eurojust

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Eurojustin 2.2.2013 tekemän vahvistamis päätöksen
- kehottamaan Eurojustia ratkaisemaan 31.12.2012 tehdyn uudistetun pyynnön ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun
- velvoittamaan Eurojustin korvaamaan tämän kannekirjelmän käsittelystä aiheutuneet kulut ja uudistetun hakemuksen yhteydessä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Eurojust on laiminlyönyt tutkia kaikki ne oikeudelliset perusteet, joihin kantajat nojautuvat.

Tietojensaantipyynnö, joka on esitetty 4.10.2012, ja 31.12.2013 esitetty uudistettu tietojensaantipyynnö perustuvat useisiin eri perusteisiin, joita ovat muun muassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artikla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 2010, C 83, s. 389) 8 artiklan 2 kohta, 41 artiklan 2 kohta ja 42 artikla. Eurojust on tästä huolimatta tehnyt riidanalaiseen päätökseen sisältyvän ratkaisunsa pelkästään oikeutta tutustua Eurojustin asiakirjoihin koskevien oikeussääntöjen perusteella. Eurojust on oikeudenvastaisesti jättänyt tarkastelunsa ulkopuolelle ne muut perusteet, joihin kantajat ovat vedonneet.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vahvistuspäätös on tehty huolellisuusvaatimusta noudattamatta ja sen perustelut ovat puutteelliset.

Eurojust kieltäytyy pyydettyjen tietojen antamisesta vetoamalla poikkeamisperusteisiin, joista säädetään oikeutta tutustua Eurojustin asiakirjoihin koskevien sääntöjen 4 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohdassa. Riidanalaisessa päätöksessä Eurojust ei kuitenkaan perustele ainakaan riittävästi, minkä vuoksi ja missä määrin näitä poikkeuksia olisi sovellettava nyt kyseessä olevassa tapauksessa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeutta tutustua Eurojustin asiakirjoihin koskevien sääntöjen 4 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädettyjen poikkeamisperusteiden ”meneillään oleva kansallinen tutkinta” ja ”vakavan rikollisuuden torjunta” virheelliseen soveltamiseen.

Kantajilla on järkevä ja perusteltu epäily siitä, että yksi tai useampi lainvalvontaviranomainen on menetellyt lainvastaisella tavalla rikoksen esitutkinnassa. Voidakseen tarkemmin perustella nämä epäilyt kantajat ovat muun muassa esittäneet Eurojustille tietojensaantipyynnön. Eurojust väittää, ettei pyydettyjä tietoja voida antaa, koska esitutkinta on vielä meneillään. Kantajien mielestä Eurojust vetoaa näihin poikkeamisperusteisiin oikeudenvastaisesti ja ilman riittäviä perusteita.